

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת חיי שרה - השפעת הסביבה

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַעֶבֶד: 'אוֹלֵי לֹא תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרַי אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת, הִהָשֵׁב אֲשִׁיב אֶת בְּנִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵצֵאת מִשָּׁם?'. וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם: 'הֲשֹׁמֵר לָךְ פֶּן תָּשִׁיב אֶת בְּנִי שָׁמָּה'" (בראשית כ"ד, ה)

זה בנוסף לסכנה של יצחק שנמצא מחוץ לסביבתו המוגנת. יתכן שלאורך זמן מגורים בסביבה שכזו עלולה להשפיע בצורה כזו או אחרת.

אברהם אבינו לא מוכן לקחת סיכונים! הוא לא רוצה שבנו יצחק יצטרך להתמודד עם ניסיון מיותר.

אין חסיונות לאף אחד. אדם עלול לומר לעצמו: "אני אכניס אינטרנט לבית. אני חזק רוחנית בדת. אני לא אגלוש למקומות אסורים. אני אקנה סמרטפון ולא יקרה לי כלום". אלו הם דברי הבל! מי יכול להבטיח שלאורך זמן הוא לא יושפע מזה?

יש כאן תורת חיים שמלמדת אותנו מה לעשות וכיצד להתנהג. יש כאן אנשים שהיו בגבהים רוחניים עצומים.

אברהם אבינו לא סומך על בנו יצחק שהיה גיבור בעקידה. הוא מזהיר את אליעזר עבדו: "השומר לך פן תשיב את בני שמה" (בראשית כד, ו). אל תספר לי סיפורים. אני יודע כמה חזקה השפעת הסביבה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות מברשת ציון

צריך להבין מדוע אברהם אבינו פוחד שבנו יצחק יגור עם רבקה בארם נהריים? באותה השעה יצחק היה בן ארבעים ושלוש שנים, הוא לא ילד קטן.

יתר על כן, לפני כן הוא נעקד על גבי המזבח. **צדיק כזה יש מה לפחד עליו?** מדוע אברהם אבינו מזהיר את אליעזר עבדו ואומר לו: "השומר לך פן תשיב את בני שמה"? (בראשית כד, ו)

אלא אברהם אבינו מלמד אותנו את הכלל: **"ואל תאמן בעצמך עד יום מותך"** (מסכת אבות ב', ד).

אין אדם שיכול לומר: "אני מחוסן. אני חזק ברוחניות. אני אלך לארם נהריים, אעשה שם זיכוי הרבים ואף אחד לא יצליח לקלקל אותי". **אלו אשליות ודברי הבל!**

אברהם אבינו יודע כמה חזקה השפעת הסביבה. הוא עצמו גדל בבית אביו. תרח היה כומר לעבודה זרה. הוא מכיר את ההשפעה ההרסנית של הסביבה שעלולה להיגרם למי שנמצא במציאות שכזאת.

לכן אברהם אבינו מבקש מאליעזר להביא את הכלה לארץ ישראל. **בארם נהריים עבדו עבודה זרה.**

אם הכלה תמשיך לגור שם, היא תהיה קרובה להשקפה המקולקלת. היא עלולה להיות מושפעת מהמצב וגם חלילה עלולה לעבוד עבודה זרה.

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל הענינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן גינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת גינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר לאה בת תמר אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגנט רותית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעמה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי אורן בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר ולידל אלחנן רפאל בן איריס ולידל אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

העלון מוקדש לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

צאת לכת

יום	כנסת לכת	צאת לכת	יבין תמ
יום	16:07	17:18	17:54
ת"א	16:25	17:16	17:49
מיסב	16:25	17:16	17:49
ב"ב	16:27	17:19	17:53

שואל ומשיב בהלכה – פת גויים- חלק ה

מה הדין כאשר יש ספק אם מדובר בפת גויים? האם מותר לקנות עוגות ושאר מני אפיה של גוי?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: ?

כשיש ספק אם היהודי עשה אחת מהפעולות הנזכרות לעיל להכשיר את הפת ואין לו אפשרות לברר, מחמת הספק מותר לאכול את הפת. **הערה:** ספק דרבנן לקולא. ש"ך (סק"כ), פרי חדש (אות כ), זבחי צדק (אות לב), בן איש חי (חוקת ס"ז).

דעת מרן השולחן ערוך, אותם המקילים בפת פלטר, הוא הדין אם הפת נילושה עם ביצים, שיהיה מותר, מכיוון שהביצה בטילה לבצק. גם אם טחו ביצים על פניו [כדרך שמורחים על חלות] באופן שניכר מבחוץ, מותר באכילה. לדעת הרמ"א, אין להתיר כשהביצה ניכרת על הפת מבחוץ. **מקורות:** שו"ע (שם סעיף ו) ובהגהה שם. בספר ערוך השולחן כתב (סימן קיב סכ"א) שאין הכוונה שמשחו מעט ביצים בחושות על הפת כמו בערב שבת, שאז ודאי מותר. מכיוון שאין בו ממש, אלא הכוונה שמרתיחים ביצים ושופכים אותם עליהם שיהא ודאי בעין על הפת. יש חולקים, ראה בספר חלקת בנימין (סימן קיב ד"ה שביצים). מכל מקום גם לדעת הרמ"א יש עצה אם נעשה כבר והיא לקלף את השכבה שעל הפת שעליה מרוחה הביצה. בספר אוהל יעקב לרב סקוצילס (עמוד כד) הביא בשם הגר"י בעלסקי זצ"ל לגבי לחם לבן, שאין לחוש על המשיחה הדקה של ביצים שמושחים עליהן בגלל בישול עכ"ם. ע"ש. דבריו הם לדעת הרמ"א, אך לדעת מרן השו"ע מותר.

במקום שמותר לקנות לחם מגוי, מותר לקנות גם עוגות ושאר מיני מאפה כדין פת באופן שאין בהם חשש תערובת איסור. **מקורות:** שו"ע (סימן קיב ס"ו) כתב לענין פת שנלוש בביצים, משמע לאו דווקא לחם. מרן בבית יוסף עוד כתב (יו"ד סימן קיג) בשם רבינו יחיאל שכל דבר שמברכים עליו מזונות, אם כשקובע עליו סעודה מברך המוציא וברכת המזון, דינו כפת. ראה רמ"א (יו"ד סימן קיב ס"ו), פרי חדש (שם ס"ק יז), ט"ז (סק"ו). כ"כ הרב החיד"א בשו"ת ברכה (שם אות ט) וסיים: דברי הפרי חדש חיים וקיימים, בספר בין ישראל לעמים (פ"ב ס"ג). בספר עמא דבר הביא בשם הראש"ל הגר"מ אליהו, שיש להחמיר בביסקוויטים מדין בישולי גויים מכיוון שאין רגילות לקבוע עליהם סעודה, ע"ש וצ"ע.

מכיון שכל מין מאפה שקובעים עליו סעודה ברכתו האחרונה ברכת המזון, דינו כפת.

פת גויים שהתערבה עם פת ישראל, בטלה ברוב. **מקורות:** ש"ך (ס"ק כג).

שידוך מבורא עולם

להלן סיפור שמעובד מתוך העלון 'באר הפרשה'. יש בסיפור זה ללמדנו כיצד בורא עולם מגלגל את השידוך בדרך שרק בורא עולם קבע. מעשה בבחור בן טובים וירא שמיים שלמד באחת מהישיבות המפורסמות בארץ ישראל, אבל משום מה לא הצליח למצוא את זיווגו. עבר זמן רב וליבו נשבר בקרבו. לקראת שבת קודש אחת בני הישיבה החליטו לשבות בשבת קודש במירון סמוך לציון של התנא האלוקי רשב"י הקדוש.

הבחור הצטרף אליהם ונסע איתם. במשך כל השבת לא היה לו רצון לצאת והוא הסתגר בחדרו כשהוא שקוע בצערו. הוא לא עלה לציון אפילו פעם אחת. במוצאי שבת לפני שחזר לישיבה התעורר בו הרצון לפקוד את הציון. כשנכנס לציון הוא התחיל באמירת תהילים בהשתפכות הנפש ובדביקות עצומה. לאחר מספר שעות סיים את כל הספר מרישא ועד גמירא.

הוא הביט לאחוריו ולא מצא את חבריו שכבר חזרו לישיבה. הוא הבין שעכשיו עליו לחזור לישיבה בכוחות עצמו. מכיוון שהפרוטה לא היתה מצויה בכיסו, הוא נאלץ לדפוק על אחת הדלתות של אחד מתושבי מירון. הוא סיפר לו מה קרה וביקש ממנו שילוה לו כסף כדי שיוכל לעלות לאוטובוס. הוא גם אמר שלמרות שהוא לא מכיר אותו, הוא יכול להתקשר לראש הישיבה שלו והוא ימליץ להלוות לו את הכסף. כאשר הבחור יגיע לישיבה, הוא ישלח לו את סכום ההלוואה. בעל הבית שוחח איתו למשך זמן מה ולאחר מכן הלווה לו את הסכום הדרוש.

בעל הבית התפעל מאוד מאצילותו של הבחור. הוא מיהר להתקשר לראש הישיבה, סיפר לו מה קרה וברר על הבחור. הוא סיפר כי יש לו בת שהגיעה לפרקה, ולכן הוא רוצה לברר אצלו מה טיבו. ראש הישיבה הרבה והפליג בשבחו של הבחור בתורה ובמידות טובות.

בעל הבית שלח שדכן שידבר עם אבי הבחור להציע את השידוך. כעבור מספר ימים שברו צלחת בשמחת התנאים בשעה טובה ומוצלחת בבית אבי הכלה במירון. התברר למפרע שתפילתו במוצאי יום השבת הרקיעה שחקים ועל ידה זכה לישיבה הגדולה. ולא עוד, אלא שראה כי בזכות שהאריך בקריאת התהילים באותה שעה זכה לראות בישיבתו, שהרי אף אחד מהבחורים לא השיג בהיעדרו והעובדה שאיחר ולא נסע איתם גרמה לו לפגוש את חותנו לעתיד.

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פנחסי יש להתקשר 073-3718395

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הברך ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינוך במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב רפאל כדיר צבאן זצ"ל

הגאון הרב רפאל כדיר צבאן זצ"ל- נולד ב-א' טבת ה'תר"ע (1909) באי ג'רבה שבדרום תוניסיה. כשהיה בן חמש שנים בלבד למד תורה אצל הגאון הרב שאול מקיקץ שלי. בהמשך למד אצל רבו המובהק הגאון רבי רחמים חי חויתה הכהן. בשנת ה'תרצ"ב (1929) כשהיה כבן עשרים התחתן. רבינו ביקש להתפרנס מיגיע כפיו ועסק במסחר. גם בזמן זה ראשו היה מונח בלימוד התורה הקדושה. בשנת ה'תרצ"ב (1931) מונה לראש ישיבה. בשנת ה'תרצ"ג (1932) לקה בשיגרון. היה מרותק למיטתו במשך קרוב לחודשיים והוסיפו לו את השם רפאל. בשנת ה'תרצ"ט (1939) התמנה כחבר שלישי בבית הדין שבג'רבה. בשנת ה'תש"ג (1942) נסמך לרבנות מטעם הרבנות הראשית בעיר הבירה תוניס. בתפקידו כראש ישיבה שימש עד לשנת ה'תש"ד (1943). בשנת ה'תשי"א (1950) התמנה לרב ודיין העיירה מדנין (מערי הלואין של האי ג'רבה) גם מטעם הממשלה. תפקיד שבו שימש עד לסוף שנת ה'תשט"ז (1956). שימש בנוסף לאחד משבעה טובי העיר- הנציגים הרשמיים של הקהילה היהודית בפני המוסדות הממשלתיים בג'רבה. היה גם נציג הקהילה בפדרציה הכללית שבעיר הבירה תוניס. בנוסף שימש כנשיא ישיבת 'אור תורה'. ייסד מוסדות ציבור שונים של תורה וחסד - 'ביקור חולים' שהגיש עזרה רפואית לחסרי אמצעים. 'חתן וכלה' שסייע במימון הצואות חתונה לנזקקים. 'מתן בסתר' עזרה לעניים ו'ועד בית הכנסת' שטיפל בכעשרים בתי כנסת בעיר.

בחשוון ה'תשי"ז (1956) עלה לארץ ישראל. באותה השנה בתאריך י"ב אדר ב' ה'תשי"ז (1957) התחיל לשמש כרב של נתיבות, תפקיד אותו מילא במשך כשלושים ושמונה שנים. דאג לביסוס הרוחני של העיירה, הקים בה מועצה דתית, יזם ועודד מוסדות תורניים והפיץ תורה בישובי האזור. דאג להקמת ישיבת 'תורה ומלאכה' וישיבת 'הנגב'. בשנת ה'תשל"ב (1972) התחיל לכהן כנשיא ישיבת 'כיסא רחמים' שעלתה מתוניסיה לבני ברק. בשנת ה'תשל"ג (1973) נבחר כחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל ונבחר חמש פעמים לכהונה זו. פעל גם להוציא לאור את ספריהם וכתביהם של חכמי תוניסיה מהדורות הקודמים. ענוותן מופלא. נפטר ב-ד' כסליו ה'תשנ"ה (1994). חי כ-85 שנים. ציונו נתיבות סמוך ונראה לציונו של המקובל ה'בבא סאלי' זיע"א.

אביו: ר' יעקב. **אימו:** מרת אמימה. **אשתו:** מרת עוישה (בת דודתו, בתו של רבי מרדכי חדאד). **מרבתינו:** הגאונים ר' שאול מקיקץ שלי, ר' רחמים חי חויתה הכהן (רבו המובהק), ר' חיים חורי, ר' משה כלפון הכהן. **מתלמידינו:** הגאון ר' פנחס כהן (רב העיר נתיבות). **ילדינו:** מתוך 15 ילדים נשאר שני בנים ושתי בנות. **מספריו:** **ימגיד דבריו ליעקב-** על הגדה של פסח **זרע יעקב-** על הש"ס וחידושי הלכות על שו"ע **ינפש חיה-** מנהגים ודינים בשו"ע **שיירי הנפש-** השלמות לספרו 'נפש חיה'.

בימים הראשונים של העיירה נתיבות, ראש המועצה השתדל למנות רב לעיירה. לאחר מאמצים השיג לכך תקן ממשרד הדתות. לאחר שהעסקנים נמלכו בדעת הציבור, הם פנו אל הגאון הרב שלמה מאזוז (מח"ס 'כרם שלמה') שהיה מפורסם כגאון וצדיק, וביקשו ממנו שיכהן כרב המקום. אבל הוא סירב ואמר שאינו מתאים. הציבור שהתפלא על כך שאל: "הרי קודם לכן, בעיר ג'רבה, הרב שימש כדיין?".

אבל הרב ענה כי כעת הוא כבר זקן ואין זה לפי כוחותיו. למרות שהפצירו בו רבות הוא עמד בסירובו. לבסוף אמר: "אני לא מתאים, אבל בבית שמש יושב רב שמתאים מאוד לכהן כרב המקום. שמו הגאון רבי רפאל כדיר צבאן, תלמיד של הצדיק הגאון ר' רחמים חי חויתה הכהן רבה של ג'רבה. הוא גדול בתורה ובפסיקות ההלכה. כדאי מאוד שתפנו אליו".

חברי המשלחת הלכו ומצאו שרבי רפאל חי בתנאים קשים ביותר. למראה מצבו הם היו בטוחים שיקבל את הצעתם בשתי ידיים. הם פתחו ואמרו: "אנו נציגי הציבור, מבקשים להציע לכבודו רבנות בישוב נתיבות". למרבה הפלא, הרב דחה את הצעתם בהחלטיות ואמר בתמיהה: "אני אלך לכהן כרב במקום שבו מתגורר רבי שלמה מאזוז? יש לכם רב שאין ראוי ממנו ואתם באים אלי?". הם אמרו: "הוא לא מסכים בשום אופן. הוא הציע שנפנה אליך". אולם רבינו בשלו, הוא לא מוכן לכהן כרב במקום בו גר ר' שלמה מאזוז.

חברי המשלחת חזרו לנתיבות וסיפרו לר' שלמה, שרבינו לא מוכן ולדעתו כבודו הוא צריך לכהן כרב. ר' שלמה סירב גם עכשיו וביקש מהם לפנות שוב לרבינו ולהפציר בו שוב. כאשר חזרו חברי המשלחת לרבי רפאל ואמרו לו שאין סיכוי לשכנע את רבי שלמה אמר: "כיון שרבי שלמה שלח שליחים וביקש שאסכים, אכפוף קומתי לפניו. אבל בתנאי אחד, שראש המועצה ידאג לסדר פרנסה לר' שלמה מאזוז. רק בתנאי זה אני מוכן לעבור לנתיבות ולשמש כרב המקום".

הגאון רבי מאיר מאזוז סיפר שבכל אותן שלושים ושמונה שנים, שרבינו כיהן כרבה של העיר נתיבות, לא היה אפילו גט אחד בנתיבות! בחוכמתו הרבה ידע לחדור אל הלב, לגשר ולפשר, לקרב ולאחד. פעם אחת זוג באו לבית הדין בבאר שבע כדי להתגרש לאחר שסיכמו על ידי עורך דין את חלוקת הרכוש. ברגע האחרון מיהוה שאל אותם: "אצל הרב צבאן כבר הייתם?" הזוג ענו בשלילה ואמרו: "לשם מה? מה יש לנו לעשות שם? כבר סיכמנו את הכל כולל חלוקת הרכוש". הוא לא הירפה ושכנע אותם לנסוע אליו. כשהגיעו אליו, למרבה הפלא בתוך כעשרים דקות בלבד פתר להם את כל הבעיות שלהם. כשיצאו משם הם קרעו את כל המסמכים שבהם הגיעו להסכמות לגבי חלוקת הרכוש וחזרו לביתם ששים ושמיים.

מעשה חסד ושכרו

כשאביו ראה את הנעליים הישנות הוא שאל אותו: "יעקב, מה קרה לנעליים החדשות שקניתי לך?". יעקב התחמק בתירוצים ואמתלות שונות מכיוון שלא רצה לספר מה באמת קרה עם נעליו החדשות. לבסוף האב הרפה הניח לו לנפשו.

עברו מספר ימים. אימו האלמנה של יוסל גם היא התבקשה לבית-עולמה. הילד היתום נשאר בודד בעולם. יעקב פנה לאביו וביקש ממנו להכניס את חברו לביתם. האב הסביר כי הדבר בלתי אפשרי ונימק: "**הרי אנו גרים בדירת חדר קטנה, אפילו לנו אין מספיק מקום...**"

הערב הגיע. האב הבחין שיעקב עדיין לא חזר לבית. הוא יצא בבהלה לחפש אותו. לבסוף הוא מצא אותו יושב בבית המדרש יחד עם חברו היתום.

"מה אתה עושה כאן, יענקל?!", האב תמה. "באתי לישון כאן עם חברי, כדי שהוא לא ישאר לבד", יענקל ענה. האב ראה שבנו נחוש בדעתו. הוא הסכים להכניס את יוסל היתום לביתו.

עברו שנים, יענקל עבר את מוראות השואה. לאחר שהמלחמה הסתיימה הוא החליט לעלות לארץ אבותינו. כאן בארץ התחתן וזכה להקים משפחה לתפארת. עברו עוד מספר שנים. בשנת ה'תשכ"ז ברחמי שמיים הכותל שוחרר. בתשעה באב ר' יעקב נסע לשפוך את צקון ליבו במקום שהשכינה לא זזה משם לעולם.

היו לו כמה בנות בגרות בבית והוא היה צריך להשיאן. הבעיה שהפרוטה לא היתה מצויה בכיסו. הוא עמד ברחבת הכותל והתפלל ברגש. לפתע הוא שמ לב שיהודי אמריקאי עומד ומביט בו ללא הרף. הדבר הפריע לו והסיח את דעתו מתפילתו. הוא ניסה לזוז ולעמוד במקום אחר, אבל ללא הועיל, האיש לא הסיר את מבטו ממנו.

ר' יענקל ניגש אליו, הושיט לו את ידו לשלום, ושאל: "האם אפשר לעזור?". היהודי שאל: "האם אתה יענקל מעיירה פלונית?". "כן, נכון! מי כבודו?", השיב מופתע.

"אתה זוכר את יוסל החבר שלך? אני הוא יוסל! דבר ראשון, קח עשרים אלף דולר בשביל הנעליים. חוץ מזה מהיום אתה חי על חשבונך, לא אשכח את החסד שעשית איתי כשהייתי ילד יתום, את כל חיי אני חייב לך. כל הוצאות נישואי ילדיך עלי. כך אוכל להחזיר במעט ממה שעשית איתי אז".

הרב דרוק סיים ואמר: "הרבה פעמים כאשר יהודי גומל חסדים עם זולתו, הוא יכול לראות בחוש את ה"אוכל פירותיהם בעולם הזה", וכמובן ש'הקרן קיימת לו לעולם הבא'.

להלן סיפור מופלא שמעובד מתוך 'גיליון מתיקות הדף היומי'. מגיד מישרים הנודע הגאון רבי מרדכי דרוק זצ"ל סיפר על מעלת גמילות חסדים.

המצב הכלכלי של היהודים באירופה לפני מלחמת העולם השנייה היה קשה מאוד. רוב היהודים היו עניים והפרוטה לא היתה מצויה בכיסם. הם התקשו לשלם עבור מאכלים בסיסיים ביום-יום.

קניית זוג נעליים היתה נחשבת מתנה חשובה מאוד. היה צריך לחסוך במשך תקופה ארוכה פרוטה לפרוטה עד שעלה בידיהם לקנות נעליים.

יהודי אחד בעיירה הבטיח לשני בניו שאם הם ילמדו היטב ויבחנו על לימודם ויצליחו, הוא יקנה לאחד חולצה חדשה ולשני נעליים חדשות.

הילדים שמחו מאוד לשמוע את דברי אביהם ומאוד רצו לקבל את המתנות שהאב הבטיח. הם ישבו, חזרו ולמדו בשקדנות את הגמרא. לאחר שהודיעו לאב שהם יודעים את הגמרא היטב, הוא בחן אותם. הם שלטו היטב בגמרא וכל שאלה שהוא שאל הם ענו כפי שצריך.

האבא עמד בדיבורו. במאמץ אדיר ובהלוואות הצליח לקנות להם את המתנות כפי שהבטיח להם. שמו של הילד שקיבל את הנעליים היה יעקב. כאשר הוא יצא לראשונה בנעליו החדשות לרחוב, הוא ראה את יוסל חברו צועד עם אימו.

יוסל היה יתום מאביו. הוא ראה את הנעליים של יעקב וביקש מאימו שתקנה גם לו נעליים חדשות. האלמנה לא ידעה מה לענות לכן.

המצב הכלכלי בבית-האלמנה היה בכי רע. אפילו לחם לא היה לה בבית להאכיל את בנה היחיד. היא נאלצה פעמים רבות להישאר בצום כדי לתת לכן חתיכת לחם יבש.

ליבה נכמר בקרבה. היא אמרה לילד כי לקראת פסח היא תעשה מאמצים ותשתדל לקנות לו נעליים חדשות, כאשר בסתר ליבה היא לא ידעה מהיכן תוכל להשיג את הכסף הדרוש לכן.

יעקב שמע את השיחה בין יוסל לאימו. ליבו הרחום לא היה יכול לשאת את הצער של חברו. הוא פשט את נעליו החדשות והגיש אותן ליוסל היתום.

הוא ביקש ממנו רק דבר אחד: "תן לי בבקשה את נעליך הישנות וקח לך את אלה". יוסל התקשה להאמין למשמע אוזניו. הוא הוריד את הנעליים שלו. יעקב נעל את הנעליים הישנות של יוסל. למרבה המזל הם התאימו למידתו. כך הלך לביתו.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ניה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקוב דב ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים מסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה לטיף בן פרוחה ז"ל שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בת שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל דוד יצחק בן פרוחה ז"ל אביבה לויש ע"ה אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחוזזה) בת שרה ע"ה אליאור בן פרידה ז"ל

לע"נ

תמצב"ה

הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת מסעודה ע"ה